

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2015. Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη Της ανακομιδής Του Ιερού Λειψάνου Του Αΐου πρωτομάρτυρος και
αποστόλου Στεφάνου, θεοδώρου νεομάρτυρος Του εν Δαρδανελλίοις.

Έτος 8^{ον} Τεύχος 350

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τα Ευαγγελικά αναγνώσματα που ακούμε τις Κυριακές του καλοκαιριού, από την Κυριακή των Αγίων Πάντων μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου, προέρχονται από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο και μας διηγούνται διάφορα θαύματα που τέλεσε ο Χριστός κατά την επίγεια παρουσία Του. Έχει ορίσει έτσι η αγία μας Εκκλησία, με σκοπό να μας διδάξει δύο μεγάλες αλήθειες: ότι ο Ιησούς Χριστός είναι

όντως ο Υιός του Θεού, και ως Θεός έχει τη δύναμη όχι μόνο να επιτελεί θαύματα αλλά και να μας σώσει από τα δεσμά του θανάτου, και επίσης ότι η πίστη αποτελεί το απαραίτητο στοιχείο για τη ζωή του κάθε χριστιανού, προκειμένου να τελεστεί και αυτό το ελάχιστο -για τα μάτια μερικών- θαύμα της σωτηρίας μας. Μέσα στο πνεύμα αυτό εντάσσεται και η σημερινή περικοπή. Μετά από μια μέρα διδαχής του λαού, οι μαθητές του Χριστού μπαίνουν στο πλοίο για να διαβούν την Τιβεριάδα θάλασσα. Ο Ιησούς, μετά την αποχώρηση του πλήθους, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί. Κατά τα ξημερώματα, και ενώ στη λίμνη επικρατούσε θαλασσοταραχή, είδαν οι μαθητές τον Χριστό να έρχεται προς το μέρος τους, περπατώντας πάνω στο νερό.

Έντρομοι, επειδή νόμισαν ότι βλέπουν φάντασμα, έβαλαν τις φωνές, Εκείνος όμως τους καθησύχασε λέγοντας: “μη φοβάστε, εγώ είμαι”. - “Κύριε”, λέει ο Πέτρος, “αν είσαι εσύ, διάταξέ με να έρθω προς Εσένα πάνω στα κύματα”. - Έλα, του απαντά ο Χριστός, κι αυτός κατέβηκε από το πλοίο και ήλθε προς τον Κύριο περπατώντας πάνω στα κύματα. Βλέποντας όμως τον άνεμο ισχυρό, φοβήθηκε και άρχισε να βυθίζεται, οπότε φώναξε: “Κύριε, σώσε με!”. Ο Ιησούς άπλωσε το χέρι και τον σήκωσε, λέγοντάς του: “ολιγόπιστε, γιατί δίστασες;”. Και ανέβηκαν στο πλοίο κι αμέσως κόπασε ο άνεμος, ενώ οι μαθητές Τον προσκύνησαν λέγοντας “αληθινά, είσαι υιός του Θεού”. Και αφού

πέρασαν τη θάλασσα, ήλθαν στη γη της Γεννησαρέτ. Αυτά τα δύο σημεία επιβεβαιώνονται και στη σημερινή διήγηση. Οι μαθητές, βλέποντας τον Χριστό να δαμάζει ακόμα και τις δυνάμεις της φύσεως, και μάλιστα με τρόπο πρωτοφανή, αναγνωρίζουν ότι όντως είναι Υιός του Θεού. Ότι δεν επρόκειτο για όραμα ή φαντασία των μαθητών, το αποδεικνύει το παράδειγμα του Πέτρου, που είτε για να επιβεβαιώσει ότι όντως ήταν ο Ιησούς είτε από επιθυμία να Τον μιμηθεί, ζητά και περπατά κι ο ίδιος επάνω στα κύματα. Ωστόσο, προς στιγμή, βλέποντας τον ισχυρό άνεμο, ολιγοπιστεί. Και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τον καταποντισμό του. Γιατί ακριβώς το θαύμα, το κάθε θαύμα, είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της επέμβασης του Θεού, αλλά και της δικής μας πίστεως. Γι αυτό και συχνά, όταν επιτελούσε κάποιο θαύμα, ο Χριστός έλεγε “η πίστη σου σε έσωσε” ή “ας γίνει σύμφωνα με την πίστη σου”. Η πίστη όμως αποτελεί κατά κύριο λόγο προσωπική και ελεύθερη επιλογή του ανθρώπου, είναι υπέρβαση της λογικής και όχι παραλογισμός. Στην εποχή μας, που ο άνθρωπος προσπαθεί να υποτάξει τα πάντα στη λογική και στην επιστημονική έρευνα και γνώση, η πίστη έχει συχνά χαρακτηριστεί ως κάτι το αναχρονιστικό, το οποίο αποτελεί εμπόδιο στην πρόοδο και στον πολιτισμό. Ωστόσο, χωρίς πίστη, χωρίς έστω αυτοπεποίθηση, κανένα από τα επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού μας δεν θα είχε πραγματοποιηθεί, γιατί απλά και αυτή η επιστήμη συχνά εξελίσσεται έχοντας πλήρη επίγνωση ότι προσπαθεί να ψηλαφήσει το άγνωστο και επομένως μη γνωρίζοντας την έκβαση της οποιασδήποτε αναζήτησης. Ακόμα και το πείραμα του Σερν, στα σύνορα Γαλλίας – Ελβετίας, έχει προετοιμαστεί επί πολλές δεκαετίες χωρίς να γνωρίζουν οι επιστήμονες τι αποτέλεσμα θα φέρει, στηριγμένο απλά στην πίστη ή στην ελπίδα ότι θα μας αποκαλύψει τα μυστικά της γένεσης του σύμπαντος. Η χριστιανική πίστη βέβαια δεν είναι ούτε κάποια αμυδρή ελπίδα, ούτε όμως και άρνηση κάθε ανθρώπινης γνώσεως. Η χριστιανική πίστη αποτελείται από τη βεβαιότητα για την θεότητα του Ιησού Χριστού και για τα πεπερασμένα όρια του ανθρώπινου νου, που όσα πολλά και αν γνωρίσει ή εξερευνήσει, δεν μπορεί να χωρέσει την άπειρη αγάπη και σοφία του Θεού. Χωρίς αυτή την πίστη, κάθε προσπάθεια του ανθρώπου να ανυψωθεί, περιορίζεται στα πλαίσια της επίγειας ζωής του, ενώ με την πίστη υπερβαίνει τα όρια του υλικού και του εφήμερου και ανυψώνεται πνευματικά με προοπτική την αιωνιότητα. Άνεμοι και τρικυμίες, δοκιμασίες και πειρασμοί πάντα υπάρχουν. Και συχνά, σαν τον Πέτρο, ολιγοψυχούμε και αρχίζουμε να καταποντιζόμαστε. Η σημερινή περικοπή μας διδάσκει ότι ακόμα και τότε, ο Χριστός βρίσκεται δίπλα μας και μας απλώνει το χέρι. Αρκεί να μη χάσουμε εντελώς την πίστη μας, αρκεί να μην αμφισβητήσουμε ούτε Εκείνον

ούτε την παρουσία Του δίπλα μας. Αρκεί να στρέψουμε και πάλι προς Αυτόν το βλέμμα μας και να Του φωνάξουμε: “Κύριε, σώσε με!”.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Λόγος στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος **Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας**

Η μεγάλη γιορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας δίνει την αφορμή να θυμηθούμε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού:

«Ου πιστεύεις ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί εστι; τα ρήματα α εγώ λαλώ υμίν, απ' εμαυτού ου λαλώ. ο δε πατήρ ο εν εμοί μένων αυτός ποιεί τα έργα.

Πιστεύετε μοι ότι εγώ εν τω πατρί και ο πατήρ εν εμοί. ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετε μοι» (Ιωάν. 14, 10-11).

Μεγάλα και αμέτρητα ήταν τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: με ένα μόνο λόγο του ανέστησε την κόρη του Ιαείρου, του αρχισυναγώγου, τον γιο της χήρας της Ναΐν, ακόμα και τον Λάζαρο, ο οποίος ήταν στον τάφο τέσσερεις ολόκληρες ημέρες. Με ένα λόγο του μόνο επιτίμησε τους ανέμους και τα κύματα της λίμνης Γεννησαρέτ και έγινε απόλυτη γαλήνη. Με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους, χωρίς γυναίκες και παιδιά, και με τέσσερα ψωμιά τέσσερεις χιλιάδες.

Ας θυμηθούμε πως κάθε μέρα θεράπευε τους ασθενείς, γιατρεύοντας κάθε είδους ασθένεια, έδιωχνε τα πονηρά πνεύματα από τους δαιμονιζομένους. Πως ξαναέδινε την όραση στους τυφλούς και την ακοή στους κουφούς με ένα μόνο άγγιγμά του. Δεν φτάνουν αυτά; Όλα αυτά όμως δεν ήταν αρκετά για τους ανθρώπους οι οποίοι τον ζήλευαν, για τους ανθρώπους για τους οποίους ο μέγας προφήτης Ησαΐας είπε:

«Ακοή ακούσετε και ου συνήτε, και βλέποντες βλέψετε και ου μη ίδητε. επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσί βαρέως ήκουσαν, και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν, μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδία συνώσι και επιστρέψωσι, και ιάσομαι αυτούς» (Ματθ. 13, 14-15).

Σε όλα αυτά, τα οποία όμως δεν ήταν αρκετά για τους βαρήκοους ανθρώπους και με τα συσκοτισμένα μάτια, πρόσθεσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός το μέγα θαύμα της Μεταμορφώσεώς Του στο όρος Θαβώρ. Σ' αυτόν, που έλαμψε με ένα εκθαμβωτικό θείο φως,

εμφανίστηκαν οι προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μωυσής και ο Ηλίας και προσκύνησαν τον δημιουργό του νόμου. Με φόβο και τρόμο έβλεπαν το θαυμαστό αυτό θέαμα οι εκλεκτοί απόστολοι Πέτρος, Ιάκωβος και Ιωάννης. Και μετά από τη νεφέλη, που τους σκέπασε, ακούστηκε η φωνή του Θεού:

«Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. αὐτοῦ ἀκούετε» (Ματθ. 17, 5).

Οι ἅγιοι απόστολοι κήρυξαν σ' ὅλο τον κόσμος, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «αληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα».

Ὁ κόσμος ολόκληρος, ὅταν τὸ ἀκούσε, θὰ ἔπρεπε νὰ γονατίσει μπροστὰ στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἀληθινὸ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Θὰ ἔπρεπε ἡ εμφάνισή στο Θαβώρ τῶν δύο πιο μεγάλων προφητῶν τῆς Παλαιάς Διαθήκης καὶ ἡ προσκύνηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν μεταμόρφωσή του, νὰ κλείσῃ γιὰ πάντα τὰ βδελυρὰ χεῖλη τῶν γραμματέων καὶ τῶν φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο Ἰησοῦ καὶ τὸν θεωροῦσαν παραβάτη τοῦ νόμου τοῦ Μωυσή. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα δὲν πιστεύουν οἱ Εβραῖοι ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας. Ὅχι μόνο οἱ Εβραῖοι δὲν τὸν πιστεύουν, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς χριστιανούς ὅλο καὶ περισσότερο θαμπώνει τὸ θεῖο φῶς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμα μικρότερο γίνεται τὸ μικρὸ ποῖμνιο τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸ ὁποῖο τὸ θεῖο φῶς τοῦ Χριστοῦ λάμπει με τὴν ἴδια δύναμη με τὴν ὁποῖαν ἔλαμψε στους ἀποστόλους Πέτρο, Ιάκωβο καὶ Ἰωάννη τότε στὸ ὄρος Θαβώρ.

Ὅμως νὰ μην ἀπελπίζομαστε, ἐπειδὴ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶπε:

«Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποῖμνιον. ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατήρ υμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν» (Λκ. 12, 32).

Ἡ ἀπιστία μεταξὺ τῶν λαῶν ἔλαβε ἀνησυχητικὲς διαστάσεις καὶ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἐπισκιάστηκε ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ νέφος τῆς ἀθεΐας. Σήμερα πιο συχνὰ ἀπὸ ποτὲ ἐνθυμούμαστε τὸ φοβερὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ:

«Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;» (Λκ. 18, 8).

Νὰ μην ἀπελπίζομαστε ὅμως, ἐπειδὴ Εκείνος, λέγοντας γιὰ τὰ σημεῖα τῆς δευτέρας παρουσίας του, εἶπε:

«Ἀρχομένων δε τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς υμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις υμῶν» (Λκ. 21, 28).

Νὰ εἶναι, λοιπόν, ἡ ζωὴ σας τέτοια ὥστε τὴν φοβερὴ ἡμέρα τῆς Κρίσεως νὰ μπορέσουμε νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι μας καὶ ὄχι νὰ τὸ σκύψουμε βαθεῖα ἀπελπισμένοι. Ἀμήν.